

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.240 van 23 september 2008
in de zaak X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 13 mei 2008 heeft ingediend om schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 13 april 2008 tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco J.M. KARAMERA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Ten aanzien van verzoeker wordt op 13 april 2008 een beslissing tot teruggrijping genomen. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(E) Niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken (art. 3, eerste lid, 3°)

Het (de) volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: betrokkene verklaart op missie te zijn voor zijn firma. Hij zegt in Duitsland een compressor te willen kopen bij de firma GPS. Na controle blijkt de naam van de firma niet GPS maar GPC te zijn. Hij verklaart een reservatie te hebben voor het IBIS hotel in Frankfurt. Na contactname met dit hotel blijkt er echter geen boeking te zijn op zijn naam.

Tussen zijn papieren wordt een briefje gevonden met namen G. en A. en hun telefoonnummers. Hij beweert deze personen niet te kennen. Er wordt contact opgenomen met A. Deze laatste verklaart betrokkene wel degelijk te kennen en ze verklaart dat hij voor 3 maanden naar Europa komt.

(G) Niet in het bezit van toereikende bestaansmiddelen voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugkeer naar het land van herkomst of doorreis (art. 3, eerste lid, 4°): 'betrokkene heeft een terugkeerticket voor 12/06/2008. Hij is in het bezit van 1500 euro. Dit is onvoldoende voor de duur van het voorgenomen verblijf. Er is geen tenlasteneming.'

Tevens wordt ten aanzien hem een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats genomen. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Betreffende de bevoegdheid.

De bestreden beslissing tot vrijheidsberoving van verzoeker werd genomen bij toepassing van artikel 74/5, §1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Artikel 71, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die met toepassing van artikel 74/5 van de Vreemdelingenwet vastgehouden wordt in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats tegen die maatregel beroep kan instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden. De Raad is derhalve onbevoegd voor zover het beroep gericht is tegen de beslissing tot vrijheidsberoving van verzoeker.

3. Onderzoek van het beroep.

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van "artikel 3, 3° en 4°" van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van het E.V.R.M., van het principe van goed bestuur en van de manifeste beoordelingsfout. Hij betoogt in een eerste onderdeel dat hij duidelijk had gesteld dat hij naar Frankfurt ging om compressoren te kopen in opdracht van zijn werkgever, dat hij de uitnodigingsbrief van hun zakenrelatie in Duitsland heeft voorgelegd, dat alle stappen bij de leverancier in Frankfurt waren ondernomen door de zakenrelatie van de Duitse vennootschap GPC, dat hij naar Frankfurt ging voor de ondertekening van het contract en de betaling van de compressoren, dat zijn verblijf in Frankfurt was georganiseerd door de Duitse vennootschap GPC waarvan een vertegenwoordiger hem zou opwachten in de luchthaven van Frankfurt teneinde hem naar het Hotel Ibis te brengen waar de vennootschap GPC voor hem een kamer had gereserveerd, dat het betreffende vennootschap GPS zeker gaat over een fonetische fout te wijten aan onvoldoende kennis van de Franse taal die niet zijn moedertaal is, dat in zijn moedertaal de S op dezelfde manier wordt uitgesproken als de C, dat hij geïnformeerd was dat een kamer gereserveerd was in hotel Ibis in Frankfurt door zijn zakenrelatie GPC, dat hij niet op voorhand kon weten of de kamer was gereserveerd op zijn naam van de vennootschap GPC, dat het feit dat er geen reservatie werd gedaan op zijn naam geen twijfel kan laten bestaan over de omstandigheden van zijn verblijf in Frankfurt, dat hij geen documentatie nodig had over zijn zakenreis gezien die volledig was georganiseerd door zijn handelsrelatie de vennootschap GPC die de uitnodigingsbrief had ondertekend, dat de beslissing tot uitwijzing niet kan worden gegrond door onvoldoende middelen van bestaan voor zijn verblijf en terugkeer gezien hij in het bezit was van een heen en terugticket en een bedrag van 1500 euro, dat dit bedrag ruim voldoende is als middel van bestaan gedurende de eerste dagen in afwachting van de banktransferten die hij moest uitvoeren eens in Frankfurt aangekomen voor de verblijfskosten en de aankoop van compressoren, dat de misverstanden betreffende de bekendheid van A. te wijten waren aan zijn medische toestand en zijn zwakheid op het moment van aankomst in de luchthaven van Zaventem, dat artikel 3, 3° en 4° van de Vreemdelingenwet aan de minister van Binnenlandse Zaken zeker een ruime appreciatiebevoegdheid toelaat over de reisdocumenten en de verblijfsvoorwaarden van een vreemdeling, dat het van belang is om te onderstrepen dat het principe van goed bestuur

verplicht om alle elementen van de zaak in aanmerking te nemen en niet alleen de ongunstige elementen voor het verdere verloop van zijn reis, dat verzoeker in casu zijn reisdocumenten – paspoort met een geldig visum, zakenopdracht, uitnodigingsbrief van de Duitse vennootschap GPC en zijn vliegticket heen en terug – heeft voorgelegd, dat de bestreden beslissing gegrond is op een manifeste beoordelingsfout van de reisdocumenten en van zijn verblijfsomstandigheden in Frankfurt en dat deze beslissing geen rekening houdt met de door hem voorgebrachte elementen over zijn reis en verblijf die georganiseerd waren door zijn zakencontact GPC in Frankfurt. Hij betoogt in een tweede onderdeel dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met zijn medische toestand op het moment dat hij op de luchthaven van Zaventem toekwam, dat hij klaarblijkelijk ernstig ziek en heel zwak was, dat ondanks zijn gezondheidstoestand de politie van Zaventem hem aan een verhoor heeft onderworpen gedurende bijna de ganse dag over de reden van zijn reis, dat aan het einde van de voormiddag zijn gezondheidstoestand begon te verergeren, dat hij niet meer kon stappen, dat de politieagenten hem moesten voortslepen om hem naar het INAD-centrum te voeren waar hij in een diepe slaap is gevallen, dat hij niet meer kon eten, dat zijn celgenoot de politieagenten met spoed heeft geroepen, dat de politie op hun beurt de spoedarts heeft opgeroepen, dat die de beslissing heeft genomen om hem naar het ziekenhuis van Vilvoorde over te brengen, dat noodzakelijk werd geacht om hem naar de intensieve zorgen van het Sint-Pieterziekenhuis van Brussel over te brengen waar hij tot nu toe in behandeling blijft, dat de verwerende partij de beslissing had genomen tot uitwijzing en vasthouding in het INAD-centrum ondanks de verergering van zijn gezondheidstoestand zoals bevestigd door de arts van het Sint-Pieterziekenhuis, dat de verwerende partij op de hoogte was van zijn gezondheidstoestand op het ogenblik dat ze de beslissing van uitwijzing hebben genomen, dat zijn behandelende geneesheer van mening is dat zijn gezondheidstoestand onstabiel en zorgelijk blijft zodat hij niet in een vliegtuig kan reizen en zelfs de omstandigheden in het INAD-centrum niet kan verdragen.

3.2. Verzoeker laat na te duiden welk “principe van goed bestuur” hij geschonden acht zodat er, wat dit onderdeel betreft, geen sprake is van een middel.

Artikel 3, eerste lid, 3° en 4° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

(...)

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden;

4° wanneer hij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en hij niet in staat is die middelen wettelijk te verwerven; (...)

Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Het motief dat “betrokkene verklaart op missie te zijn voor zijn firma. Hij zegt in Duitsland een compressor te willen kopen bij de firma GPS. Na controle blijkt de naam van de firma niet GPS maar GPC te zijn” betreft een overtollig motief dat de wettigheid van de bestreden beslissing niet aantast.

Uit het verslag van de politie zoals vervat in het administratief dossier blijkt aangaande de hotelreservatie van het Ibis Hotel het volgende:

“Betrokkene houdt vol een reservatie te hebben in het Ibis hotel te Frankfurt. Wanneer wij contact opnemen met het nummer van dit hotel (dat op de reservatie staat) meldt de receptioniste dat er geen boeking is onder de naam van R.O. Alle passagiers die in het hotel verblijven worden in het systeem ingebracht met hun achternaam, zelfs als de boekingen gebeuren door een reisagentschap.”

De bewering van verzoeker “dat zijn verblijf in Frankfurt was georganiseerd door de Duitse vennootschap GPC waarvan een vertegenwoordiger hem zou opwachten in de luchthaven van Frankfurt teneinde hem naar het Hotel Ibis te brengen waar de vennootschap GPC voor hem een kamer had gereserveerd” vindt geen steun in het politieverhoor en mist feitelijke grondslag. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat in de uitnodigingsbrief van de vennootschap GPC staat dat alle reiskosten, hotelkosten en lokale kosten gedragen zullen worden door de visumaanvrager zelf. Verzoeker maakt met zijn betoog “dat hij niet op voorhand kon weten of de kamer was gereserveerd op zijn naam van de vennootschap GPC” niet aannemelijk dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze overweegt dat verzoeker “verklaart een reservatie te hebben voor het IBIS hotel in Frankfurt. Na contactname met dit hotel blijkt er echter geen boeking te zijn op zijn naam”.

Verzoeker betwist niet dat hij in het bezit was van 1500 euro. Met zijn betoog dat “dit bedrag ruim voldoende (is) als middel van bestaan gedurende de eerste dagen in afwachting van de banktransferten die hij moest uitvoeren eens in Frankfurt aangekomen voor de verblijfskosten en de aankoop van compressoren” maakt hij niet aannemelijk dat de minister op kennelijk onredelijke wijze overweegt dat “betrokkene een terugkeerticket voor 12/06/2008 (heeft). Hij is in het bezit van 1500 euro. Dit is onvoldoende voor de duur van het voorgenomen verblijf. Er is geen tenlasteneming.”

Met zijn betoog dat “dat de misverstanden betreffende de bekendheid van A. te wijten waren aan zijn medische toestand en zijn zwakheid op het moment van aankomst in de luchthaven van Zaventem” maakt verzoeker niet aannemelijk dat de minister op kennelijk onredelijke wijze heeft overwogen dat “tussen zijn papieren een briefje (wordt) gevonden met namen G. en A. en hun telefoonnummers. Hij beweert deze personen niet te kennen. Er wordt contact opgenomen met A. Deze laatste verklaart betrokkene wel degelijk te kennen en ze verklaart dat hij voor 3 maanden naar Europa komt.”

Verzoeker stelt dat “de (verwerende partij) geen rekening heeft gehouden met zijn medische toestand op het moment dat hij op de luchthaven van Zaventem toekwam”, dat hij “klaarblijkelijk ernstig ziek en heel zwak was” en dat “ondanks zijn gezondheidstoestand de politie van Zaventem hem aan een verhoor heeft onderworpen gedurende bijna de ganse dag over de reden van zijn reis” terwijl precies uit het verhoor van de politie van 13 april 2008 het volgende blijkt: “wanneer wij aan betrokkene vragen of hij lijdt aan een of andere medische aandoening antwoordt hij dat dit niet het geval is. Hij zit nu in een rolstoel omdat hij stress heeft van het vliegen. Zijn broer is omgekomen in een vliegtuigcrash”. Verzoeker kan zich niet op ernstige wijze beroepen op artikel 3 van het E.V.R.M. aangezien hij voorafgaand aan de bestreden beslissing zelf expliciet na vraagstelling van de politie omtrent zijn medische toestand uitdrukkelijk antwoordde dat hij niet aan een of andere medische aandoening lijdt. Verzoeker was derhalve in de mogelijkheid om de autoriteiten in te lichten en medische hulp

te verzoeken maar heeft nagelaten dit te doen. Het bestuur heeft in deze net zorgvuldig gehandeld en kan niet verweten worden artikel 3 van het E.V.R.M. te hebben geschonden.

De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Uit het administratief dossier blijkt dat op 14 april 2008, dit is een dag na de bestreden beslissing, verzoeker niet geschikt wordt geacht om te vliegen op 14 en 15 april 2008 en dat hij op 13 april 2008 toekwam in het INAD-centrum voor niet-toegelaten personen en slechts op 14 april 2008 vertrok uit het INAD-centrum naar het ziekenhuis te Vilvoorde. Het bijgebrachte doktersattest van 22 april 2008 dateert tevens van na de bestreden beslissing zodat het bestuur bij het nemen van de bestreden beslissing hiermee geen rekening kon houden. De bewering van verzoeker dat “de verwerende partij op de hoogte was van de gezondheidstoestand van verzoeker op het ogenblik dat ze de beslissing (tot teruggedrijving) hebben genomen” vindt geen steun in het administratieve dossier, wordt niet aannemelijk gemaakt en mist derhalve feitelijke grondslag.

Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de minister van Binnenlandse Zaken op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten tot teruggedrijving. Het enig middel is niet gegrond.

4. Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. De verzoekende partij heeft geen middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie en twintig september tweeduizend en acht door:

dhr. M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------------	--

dhr. T. VALGAERTS,	toegevoegd griffier.
--------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

M. MILOJKOWIC.